

Ludovicus Alphonsus Ons

(° 1905 - † 1944)

Tekst: Wilfried Ons

Aanvulling: Erwin Juchtmans

Hieronder het verhaal dat door Wilfried Ons werd geschreven over mijn neef 1ste graad, Louis Ons. Hier en daar heb ik het met een paar weetjes, akten, foto's en verwantschappen aangevuld.

Op vrijdag 21 april 1905 om 10u 's morgens bevalt moeder Coleta Hemeleers in Rotselaar van haar tweede kindje. Het moet voor haar een traumatische ervaring geweest zijn. Haar man Ludovicus Ons was drie maanden voordien, op 13 januari, gestorven.

(Bron: geboortakte n° 36 - zie hieronder)

Bron: Wilfried Ons

1905.

GEBOORTEAKTE N° 36.

Ten jare duizend negen honderd en vijf _____, den een en twintigsten April, om vijf _____ ure na-middag, is vóór Ons
Theodore Smets, Burgemeester _____, Arrondissement _____, Provincie Brabant, verschenen Francisus Hemeleers,
Rotselaar _____, Arrondissement _____, Provincie Brabant, geboren te Rotselaar _____, geboren te Rotselaar _____,
wonende aldaar _____, oud _____ jaren, beroep landbouwer _____, die ons heeft vertoond een kind van het _____ geslacht, hetwelk hij
verklaart heeft geboren te zijn alhier, hedens _____, om _____ ure 's morgens, van _____
_____ geboren te worden Ludovicus Ons geboren te Rotselaar en aldaar sedert de kinden
_____ oud negen en half jaar geboren en wonende te Rotselaar waarnaar hij ver-
keert te zijn de voorbure van Ludovicus Alphonsus _____, oud _____ jaren, beroep daglooner _____, wonende te Rotselaar _____, en van Viktor Louw Dorens _____, oud
_____ jaren, beroep secretaris _____, wonende te Rotselaar _____.
En na voorlezing der tegenwoordige akte ontvangen te hebben, hebben met ons gelees hand _____

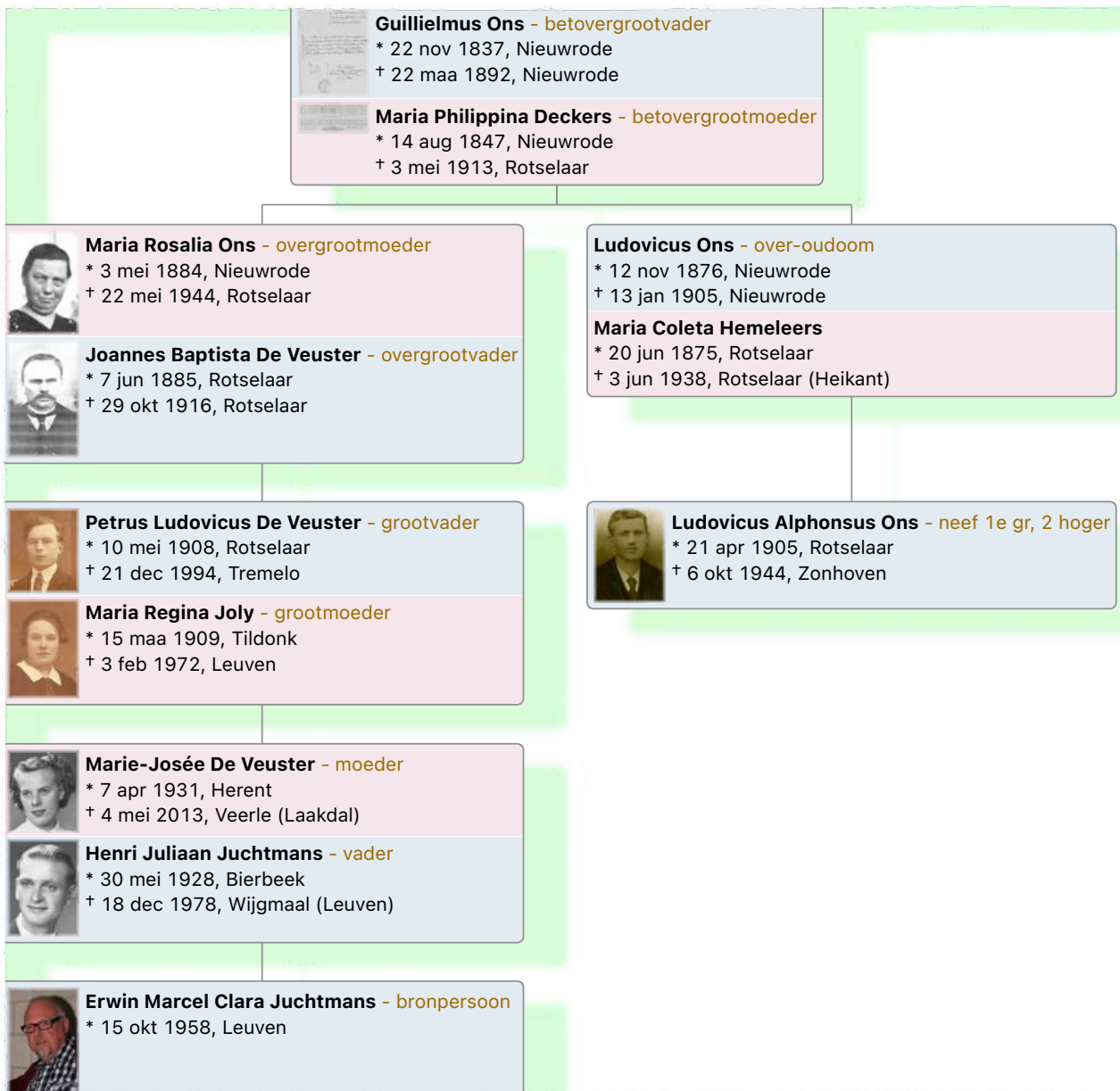
(Getekend) f. Hemeleers | O. Louw Dorens | V. Louw Dorens | Th. Smets

VOOR GELIJKVORMIGE KOPIJ:
De afkopiist van den Burgerlijke Stand, _____

Bron: Rijksarchief

Wist je dat.....

Louis de neef was van mijn overgrootmoeder Maria Rosalia Ons en verwant was via mijn betovergrootvader Guillielmus Ons en mijn betovergrootmoeder Maria Philippina Deckers. (zie verwantschap hieronder)

Louis, zo ging hij door het leven, heeft zijn vader Ludovicus Ons dus nooit gekend. Net voor zijn derde verjaardag hertrouwde zijn moeder Maria Coleta Hemeleers op 23 maart 1907 te Rotselaar met Henricus Van Vlasselaer. Maar bracht hij wel zijn jeugd door met zijn stiefvader, zijn oudere zus Elisabeth Ons en de twee halfzusters Maria Louisa Van Vlasselaer en Anna Van Vlasselaer?

Een bijzondere vraag, waarop slechts na lang onderzoek een gedeeltelijk antwoord kwam. Die vraag rijst voor het eerst bij het lezen van zijn militair dossier. In augustus 1925 wordt hij ingelijfd bij het 12de regiment artillerie. Een document van de gemeente Rotselaar, gedateerd van 31 januari 1925, toont de gezinssamenstelling. Stiefvader Henricus Van Vlasselaer komt er niet op voor alsook zijn halfbroer Joannes Van Vlasselaer (Joannes Van Vlasselaer geboren te Rotselaar op 6 september 1912 was toen al overleden te Rotselaar op 19 januari 1914 en werd maar 1 jaar)

MESURES FONDAMENTALES
à prendre pour habiller un HOMME

1° Taille de l'homme (TT) (prise, l'homme étant sans bottines) . . . T	1m65 cm.
2° Tour de poitrine (PPPP) (pris au-dessus de la chemise) . . . P	89 cm.
3° Tour de ceinture (CCCC) (pris au-dessus de la chemise) . . . C	82 cm.
4° Hauteur d'entre-jambes (JJ) (prise, l'homme étant sans bottines) . . . J	91 cm.
5° Tour de tête (1111) (mesuré dans le sens horizontal (coiffure)). . . 1111	56 cm.
6° Tour de tête (2222) (mesuré dans le sens vertical) (masque anti-gaz) . . . 2222	56 cm.
7° Longueur du pied en cm. (prise sans bottines mais avec chaussettes) . . .	24 cm.

Bron: militair dossier

Zijn militair dossier leert ons bovendien dat hij klein van gestalte was, 1m65 met schoenmaat 36. Dat belette hem niet om toch koen op te treden. Zo werd hij op 4 oktober 1935 door de boetstraffelijke rechtbank van Leuven veroordeeld tot een boete van 700 Belgische frank (= 17,35 €) of 1 maand gevangenisstraf voor een jachtvertreding. In feite ging het over stroperij, in juridische termen toen uitgedrukt als: "jachtmisdrijf, met geweer, zonder jachtverlof, in gesloten tijd, op andermans grond, zonder toelating en dragen van geweer zonder wettige reden en zonder machtiging. 700 frank voor ontdoken zegelrecht voor verlofbrief en verbetering van aangeslagen geweer".

Wist je dat.....

voor het dragen van jachtwapens in 1935 volgens de wet van 30 juli 1922 een verlofbrief moest hebben waarop je zegelrecht diende te betalen. Het zegelrecht werd op 29 augustus 1938 vervangen door een jachttaks waardoor je dan een jachtvergunning kreeg.

Ook bij de lokale politie viel hij als eens in de prijzen. Het toont ook aan hoe streng men in het interbellum optrad voor kleinigheden zoals fietsen zonder verlichting.

DÉPÔT D'ARMÉE N° 2

RÈGLEMENT MATRICULE
ANNEXE MOD. 7
(102 art. 103)

Ter X Bataillon.
Groupe.
12e Compagnie.
Escadron.
8e Batterie.
Escadronille.

Conducteur
Commissaire

FEUILLET DE PUNITIONS

du 26.10.1925 **ONS**, Louis, Olympe. N° Matricule 162/9222.

B. 18218. — Imp. M.D.N. — (N° 16bis du P. C.) — 20.000 ex.

Condamnations infligées AVANT l'entrée au service et APRÈS la rentrée dans les foyers.

Le 10.10.1911: Condamné par le tribunal de police d'Orschot à 15 francs d'amende ou six jours d'emprisonnement du chef de: Vols sans lumière.

Le 20.1.23: Condamné par le tribunal de police de Louvain à 20 francs d'amende ou deux jours d'emprisonnement du chef de: Boulogne sans lumière.

Le 5.10.23: Condamné par le tribunal de police de Diest à 15 francs d'amende ou six jours d'emprisonnement du chef de: Boulogne sans indication d'adresse.

Verwor dield den 4 oktober 1935, door de Boetstraffelijke Rechtbank van Leuven tot: 100 fr. boete: 700 fr. of 1 maand uit hoofde van jachtmisdrijf met geweer, zonder jachtverlof, in gesloten tijd, op andermans grond, zonder toelating, en dragen van een geweer zonder wettige reden en zonder machtiging; 700 fr. boete van ontdoken zegelrecht voor verlofbrief; verbetering van aangeslagen geweer.

Legenverving

Rotselaar, den *31 Januari* 1925.

PROVINCIE BRABANT

ARRONDISSEMENT LEUVEN

GEMEENTE
ROTSELAAR

N^o _____

VOORWERP _____

BIJLAGE: *Lansenstelling van het huidgezin*

<i>Namen</i>	<i>verwantschap</i>	<i>geboorte plaats</i>	
<i>Ors Louis</i>	<i>vader</i>	<i>Overtoelen</i>	
<i>Wemsteers Coleta</i>	<i>moeder</i>		<i>1875</i>
<i>Ors Elisabeth</i>	<i>zuster</i>		<i>1900</i>
<i>" Louis Alfons</i>	<i>zoon</i>		<i>1905</i>
<i>Van Vlasselaer Maria Louisa</i>	<i>half-zuster</i>		<i>1908</i>
<i>" Anna</i>	<i>"</i>		<i>1919</i>

Op bevel
De Secretaris
W. van S.

De burgemeester
H. Maekael

Bron: militair dossier

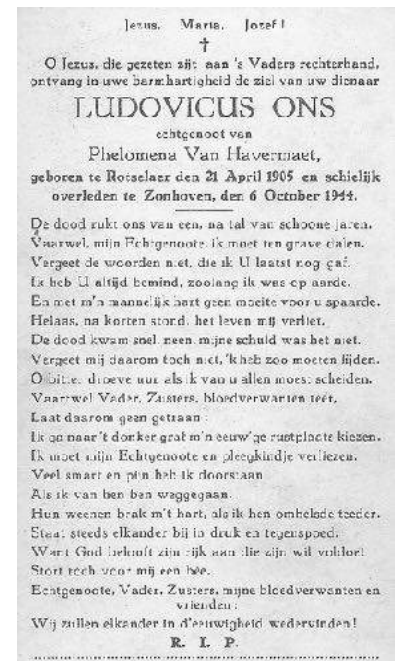

Paula Verbeeck & Louis Ons

Een tweede prangende vraag stelt zich bij zijn overlijden, waarop we in detail terugkomen. In zijn naam wordt letterlijk op het bidprentje geschreven: Vaarwel Vader, Zusters ...” en vooral “ik moet mijn Echtgenoot en mijn pleegkindje verliezen”. Prompt rees de vraag: “wie was het pleegkindje”?

Als de tekst van het doodsprentje letterlijk dient geïnterpreteerd, dan heeft hij nog afscheid kunnen nemen van het kindje en van zijn vrouw.

Louis trouwde overigens, voor die tijd, op latere leeftijd. Hij was 31 en werkmans van beroep toen hij op donderdag 11 maart 1937 in Rotselaar met Joanna Philomena Van Havermaet huwde. (Zie akte n° 4 hieronder)

Zij was 43, geboren te Antwerpen op 30 juli 1893, de dochter van Maria Ludovica Van Haevermaet. Haar vader is niet gekend.

Jeanne, zo ging ze door het leven, baatte een café uit aan de bareel van Wezemaal. Wellicht heette het café toen “De Halt”.

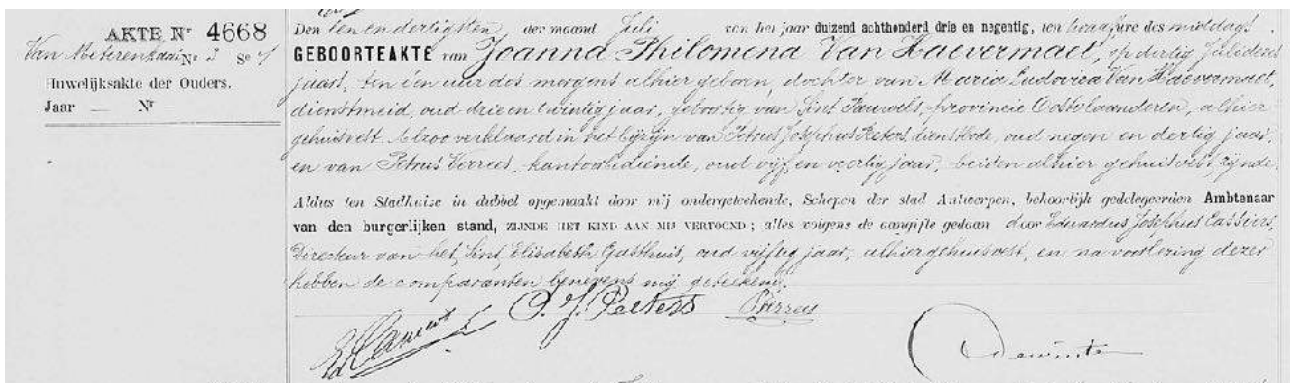
Wist je dat.....

Dominicus Elsen & Louis Ons verwant waren met elkaar.

Ze hebben een gezamenlijke voorouder, oud-betovergrootouder Hendricus Roeckeloos & oud-betovergrootouder Maria de Pelsmaecker. (zie verwantschap hieronder)

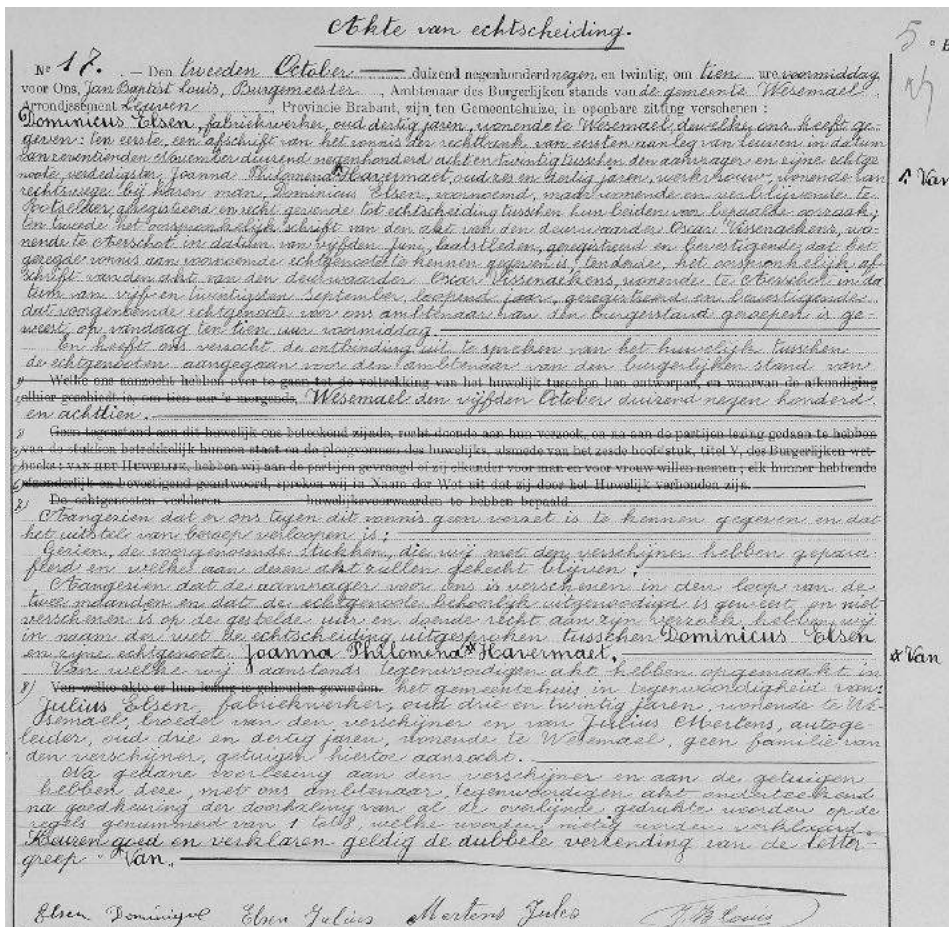

Louis bleek nogal een goede klant in dat café en had haar daar leren kennen. Zijn moeder heeft zich fel tegen het huwelijk verzet. Zij was een onecht kind en een gescheiden vrouw die ook nog een

café uitbaatte. De echtscheiding van Dominicus Elsen werd uitgesproken op 2 oktober 1929 te Wezemaal.

Bovendien was Jeanne 11,5 jaar ouder dan Louis. Voldoende feiten om, voor de tweede wereldoorlog, de tongen te laten rollen, zeker in kleine dorpsgemeenschappen als Wezemaal. Zou hierin de reden kunnen schuilen waarom Louis vrij kort na zijn trouw naar Limburg verhuisde?

Bron: Rijksarchief

Louis woonde, door de tweede wereldoorlog, in Zolder, op het gehucht Voort. Aan de mijn van Zolder runde hij een frituur.

Op 10 november 1939 verhuisde hij naar Helchteren en ging er wonen op het gehucht Kunsel, Steenweg nr. 71.

Zijn vrouw baatte er een café uit, recht tegenover de school. Louis bakte nog steeds frietjes, ditmaal voor de soldaten. Waar kon hij zijn "frietkot" beter inplanten dan aan de ingang van de kazerne.

Louis was een ondernemend en succesvol zakenman.

De leuze van Louis waarmee hij door het leven liep was

Joanna Van Haevermaet (Bron: Rebecca Decoster)

N° 4 Den elfden daart duizend negenhonderd zeven en dertig om twee uro namiddag
vóór Ons, Guillaume van Doren burgemeester Ambtenaar des Burgerlijken Stands van Kotselaar
Arrondissement deuren, Provincie Brabant, zijn ten Gemeentehuize, in openbare zitting verschenen :
Ludovicus Alphonsus Onse werkmans wouwen te Kotselaar en en geboren den een
en twintigsten April duizend negenhonderd en vijf hebben de wettelijke vol
daan slechtverklaringen en wettigen loon van Ludovicus Onse wouwen te abiana Rhode
den verlijden Januari duizend negenhonderd en vijf en van tijde regius elbriga
Licha theureleerd, zonder bebes ontleen en zedig faren wouwen te Kotselaar puen
tegenwoordig en toetsenende en onse onsen eef Bevestigende het overlijden van faren
Onse op koningemalen datum Eys Johanna Chilonenka van Braewerhaet prebergierste
wouwen te Kotselaar en geboren te Denderpan den verlijden July duizend achthonderd
drie en negentig inconvulsische doekter van elbriga Chilonenka van Braewerhaet overlijden
te Antwerpen den twaalfden October duizend negenhonderd en zeven Gedebien echtegeuote
van Dendermend elbriga schotbeholding uitgesproken den tweezen October duizend negen
honderd negen en twintig door den Heer Ambtenaar van den Burgerlijken Stand van Brussel
Zoo het alles is bevestigend uit de hieroverige stukken

Welke ons aanzocht hebben over te gaan tot de voltrekking van het huwelijk tusschen hen ontworpen, en waarvan de afkondiging alhier
geschiedt is, om tien uur 's morgens, den acht en twintigsten februari duizend negenhonderd zeven en
dertig

Geen tegenstand aan dit huwelijk ons betoekend zijnde, recht doende aan hun verzoek, en na aan de partijen lezing gedaan te hebben
van de stukken betrekkelijk hunnen staat en de pleegvormen des huwelijks, alsmede van het zesde hoofdstuk, titel V, des Burgerlijken Wet
boeke : VAN HET HUWELIJK, hebben wij aan de partijen gevraagd of zij elkander voor man en voor vrouw willen nemen; elk hunner hebbende
afzonderlijk en bevestigend geantwoord, spreken wij in Naam der Wet uit dat zij door het Huwelijk verbonden zijn.

De echtgenooten verklaren geene huwelijksvoorwaarden te hebben bepaald waarvan acht opgemaakt in
de tegenwoordigheid van Heers van Hasselaer werkmans onse wouwen zedig faren
Chilonenka van Braewerhaet wouwen te Kotselaar en van Alfons theureleerd wouwen
Onse onse die en twintig faren geen familie der bruid wouwen te Kotselaar
beiden aangezocht getuigen.

Van welke akte er hun lezing is gehouden geworden. hebben met ons geteekend
Onse Louis
van Houwermaet, zonne.
Colette Hemeleets,
van Houwermaet H
et Hemeleers
Houwermaet

Bron: Rijksarchief

ontegensprekelijk "Het leven is aan de durvers".

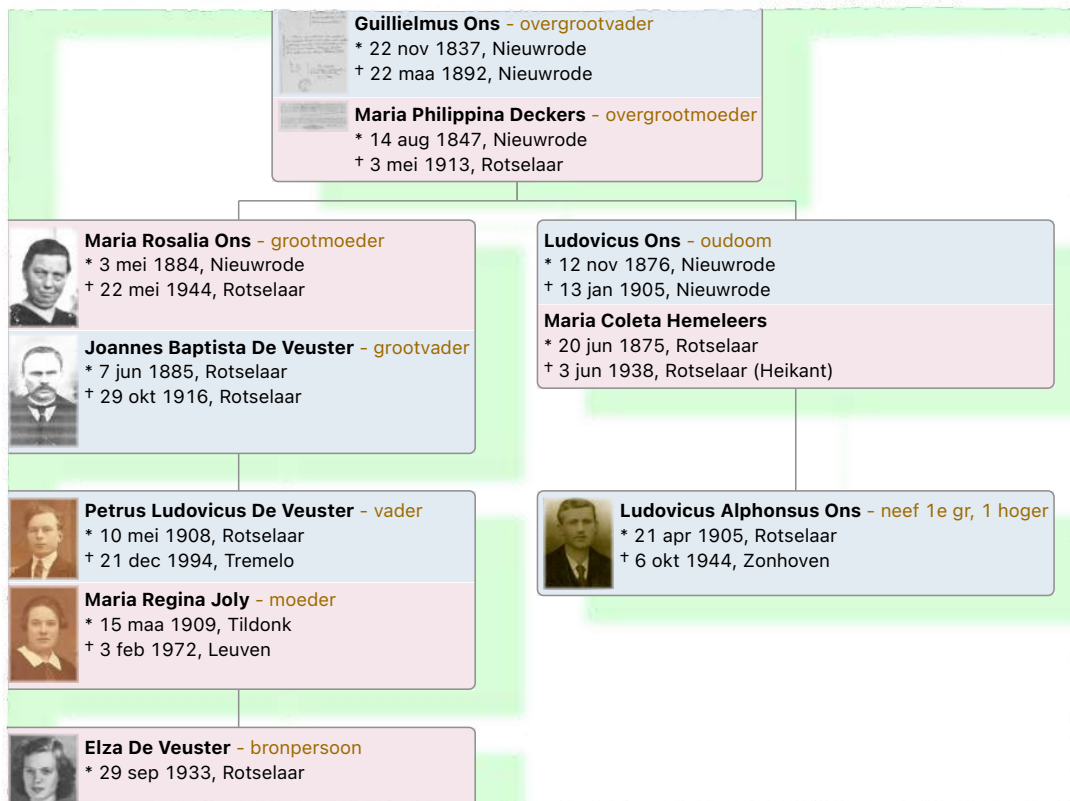
Eind '42 begin '43 liep hij tegen de lamp. Hij werd op heterdaad betrapt bij het illegaal stoken van jenever. Naar alle waarschijnlijkheid met zijn schoonbroer, de heer Maes. Deze laatste was mijninspecteur, maar door zijn zwakke gezondheid kon hij vaak niet werken. Om het inkomensverlies te compenseren stookte hij likeuren en specialiseerde zich op het maken van advocaat. Na de oorlog moest hij zich daarvoor verantwoorden op de rechtbank te Luik. Hij werd evenwel nooit veroordeeld.

Ook Louis Ons werd nooit veroordeeld voor zijn sluikestokerij. Maar hij speelde het anders. Om aan zijn gevangenisstraf en zware boete te ontsnappen, nam hij dienst bij de Vlaamse Wacht in Sint-

Wist je dat.....

Elza De Veuster (Nena) het petekind was van Louis. Nena werd geboren te Rotselaar op 29 september 1933.

Ze hebben een gezamenlijke voorouder. De overgrootvader & overgrootmoeder van Nena waren de grootouders van Louis, Guilielmus Ons & Maria Philippina Deckers (zie verwantschap hieronder)

Truïden. Drie weken later was ook dit avontuur achter de rug. De geslepen vos wist met een smoes zijn ongeschiktheid aan te tonen en zo zijn ontslag te bekomen.

Hij had misschien wel de fout gemaakt door in zwart uniform een paar keer te verschijnen in Helchteren.

Op 1 oktober 1943 verhuisde hij met zijn gezin naar Houthalen, Hoevereinde Nr. 76. Daar baatte hij een van de oudste café's van het dorp uit: "De Nieuwe Kempen". Daarnaast voerde hij

groenten en fruit uit en was hij ook paardenhandelaar. In de volksmond sprak men van een "peerden toischer".

In Houthalen nam zijn leven een dramatische wending.

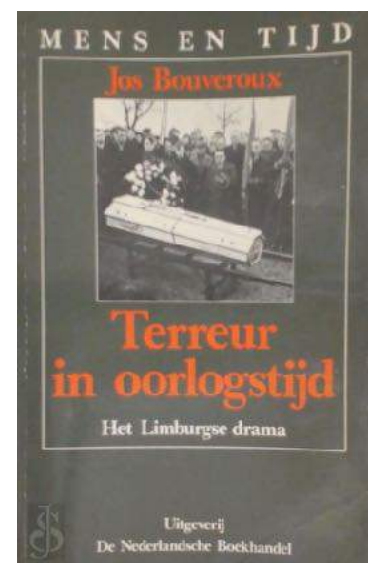

Bron: Wilfried Ons

Het boek "terreur in Oorlogstijd" uit 1985, van journalist Jos Bouveroux, beschrijft de "burgeroorlog" die in Limburg, aan het einde- van de tweede wereldoorlog, woedde tussen de collaboratie en het verzet. In dit boek lezen we op pag. 212 en 213 wat volgt:

"Met een rode zakdoek opgeknoopt"

Zonhoven, dicht bij Hasselt. Tijdens de bevrijdingsdagen hadden de partizanen zich geïnstalleerd in de woning van de VNV¹-burgemeester, waar ze zich lieten opdienen als prinses. Ze eisten varkens, kalveren, boter en zelfs geld op. Ze teerden en smeerden op

¹ VNV: Vlaams Nationaal Verbond, een politieke beweging die in Limburg al voor de oorlog grote aanhang kende en die vanuit een anti-Belgische en anti-revolutionaire ideologie, de stap naar de collaboratie had gezet).

kosten van de gemeenschap, zoals het “Belang van Limburg” twee jaar later schreef. Ruim een maand na de bevrijding waren de gewapende partizanen² van Zonhoven boos omdat het Geheim Leger van het nabijgelegen Houthalen, de van collaboratie verdachte, Louis Ons, niet hadden gearresteerd.

Duistere bevrijdingsdramas in Noord-Limburg

Louis Ons had een herberg die tijdens de oorlog vaak door Duitse soldaten werd bezocht. Zelf was Ons niet bij de collaboratie betrokken tot hij omstreeks 1942-1943 op heterdaad werd betrapt met een geheime jeneverstokerij. Om aan een gevangenisstraf te ontsnappen liet hij zich inlijven bij de Vlaamse Wacht; maar na drie weken stond de plantrekkers weer thuis: hij had zijn ontslag gekregen. Nadien vestigde hij zich te Houthalen. Die enkele weken dienst bij de Vlaamse

Bevrijdingsmisdaden te Zonhoven en Helchteren

Wie liet Ons en Piepeleers hangen?

Wacht waren voor het verzet van Houthalen geen aanleiding om de man op te pakken, maar de partizanen oordeelden er anders over. Tijdens de bevrijdingsdagen werd op 6 oktober Louis Ons gearresteerd door Jan Van Wetswinkel en zijn mannen, Pier Sterkmans en Leo Bammens, meegevoerd naar het hoofdkwartier van Zonhoven. Hij werd omhangen met een Duits uniform en werd als een hond in een hoek van garage Baeten geworpen. Daar werd hij fel geslagen en mishandeld. Toen een gebuur van het huis Baeten een emmer kolen ging halen, hoorde hij hem daar huilen en zag “de sukkelaar in de garage Baeten liggen: paars en blauw geslagen en gestampt”. Een half uur later kwam een half-dronken partizaan vertellen dat “Het Beest”, Louis Ons zichzelf had opgehangen. Een inderhaast bijgeroepen arts constateerde inderdaad dat Ons met een rode zakdoek opgeknoopt was, aan de klink van de garagedeur, ongeveer een meter boven de grond. De rijkswacht, die door het volk op de hoogte van de feiten werd gebracht, wilde er ook het hare van weten. Toen zij de vaststellingen deed hing Lowieke niet meer met zijn roede zakdoek

² (De ‘gewapende partizanen’ was de gewapende vleugel van het Onafhankelijkheidsfront. Dit front was een overkoepelende organisatie van de verschillende verzetsorganisaties, opgericht onder impuls van de Communistische Partij van België). Zie ook <https://nl.wikipedia.org/wiki/Onafhankelijkheidsfront>.

opgeknoopt aan een eggetand, zoals de dokter hem dood vond, maar hing hij een paar meter verder te bengelen aan een steunijzer. Maar wie zal ooit kunnen bewijzen waarom de verplaatsing gebeurde? Louis Ons was 39 jaar en getrouwd.

Of hij zelfmoord had gepleegd dan wel vermoord was, is nooit duidelijk geworden. Twee jaar na de feiten stelde "Het Belang van Limburg" affirmatief: "Zelfmoord is hoogst onwaarschijnlijk; doch verhänging door de beulen is zo goed als zeker, terzijde gelaten of Ons half dan wel dood was geslagen alvorens men hem met een rode zakdoek vastbond...Lowieke Ons was geen grote schuldige; doch zelfs als hij een verrader van formaat moet geweest zijn, dan ware de misdaad nog te schandvlekkend omdat burgers niet het recht hebben om iemand te mishandelen of op te hangen zonder vorm van proces, en zeker niet een groepje kerels, waarvan later gebleken is dat ze vuige bandieten waren. Onder de partizanen van Zonhoven waren immers nogal wat criminele figuren die deel uitmaakten van de Bende van de Dameskous en die begin 1947 tot zware straffen werden veroordeeld". Van Wetswinkel werd tot 20 jaar dwangarbeid veroordeeld als lid van een bokkenrijdersbende.

(Bronnen: Het Belang Van Limburg, Het Volk (9/11/1949), Nieuws van de dag (2/7/1949), Nieuws van de dag (14/3/1950))

De ophanging van Ons stond trouwens niet alleen. Drie dagen later was er in Helchteren een soortelijk drama, het slachtoffer was de plaatselijke partizanenchef Jozef Pipeleers. Op 9 oktober werd hij gevonden aan handen en voeten geboeid, paars en blauw geslagen en met strop aan de kelderdeur opgehangen. Wederom was de stelling van de partizanen: zelfmoord.

Zijn weduwe was echter formeel. Haar man was vermoord omdat hij teveel wist. Zijn dood werd in verband gebracht met een onopgehelderde diefstal in Helchteren, maar de juiste toedracht van de zaak kwam ook hier niet aan het licht.

Het spreekt voor zich dat een dergelijk verhaal de krant haalde. Het Belang van Limburg van 8 september 1946 vertelt weinig meer dan in het boek van de heer Jos Bouveroux te lezen valt.

Via de toeristische dienst en het archief van de gemeente Houthalen-Helchteren kregen we kennis van het boek: "Op de heuvel stonden twee soldaten" geschreven door ere-burgemeester Lode Franssens in 1990.

In het boek vertelt de auteur hoe hij als tiener de oorlogsjaren beleefde. Dit boek, dat door Karel van Isacker wordt beschreven als "niet alleen een oorlogsroman, waarin de belevenissen van gewone mensen tegen de achtergrond van de dramatische omstandigheden van de tweede wereldoorlog een ontroerende menselijke waarde krijgen", het is een boek vol jeugdherinneringen.

Franssens is en blijft, het hele verhaal door, een bengel die aan de fratsen van Ernest Claes doet denken”.

Het toeval wil dat Lode Franssens in dezelfde straat woonde als Lowie Ons.

Hij wijdde er in zijn boek, op pagina's 161-163, een heel getailleerd hoofdstuk aan. Dit ooggetuige verslag laat ons toe, een nog beter beeld van Louis te vormen. We publiceren een uittreksel uit het boek.

“Zat Lowieke is vermoord”

Meer dan een maand na de bevrijding. Die van ons dorp hebben hem met rust gelaten. Zijn pekelzonden leken niet zwaar genoeg om hem lastig te vallen.

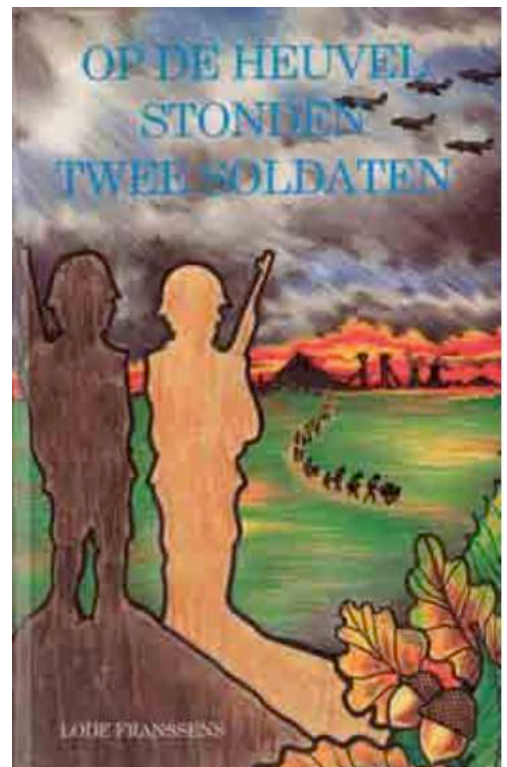
Men voegt eraan toe dat hij het sluw aan boord had gelegd om te ontsnappen aan een gevangenisstraf en aan een grote boete die hij had opgelopen wegens het houden van een geheimstokerij”.

.../....

“Voor hem had Moen van Schepers met haar machtig groot huishouden de kegelbaan onderhouden en de dorstigen gelaafd. In dat café had Lowieke zijn intrek genomen en schonk hij kletskesbier en slappe jenever aan alle passanten en klanten. Daar waren al eens Duitse soldaten bij, die, met zak en ransel geladen, over de bultige kasseiweg van het dorp naar het station marcheerden. Heulen met de Pruisen of zwart zijn van gedachten of gezegden was er niet bij geweest. Met zijn kromme korte beentjes, drentelde hij regelmatig thuis voorbij, meestal opgewekt, vrolijk en gedienstig. “Hui” groette Lowieke. Het is dat ventje dat de Partizanen van Zonhoven uit zijn café sleepten; zogezegd om hem te ondervragen. Lowieke kwam nooit meer terug. “Het is misschien te vroeg” zeggen de mensen, maar de schoeljes die Lowieke vermoord hebben zullen ooit terecht staan of zullen gestraft worden.

De arme sloor, die zijn vrouw is, sluit het café en verlaat het dorp. Om er nooit meer weer te keren.

De beschrijving van het leven, geschetst door Lode Franssens, kunnen we aanvullen met de interviews met Joanna Verhelst en Paula Verbeek.

Op de heuvel stonden twee soldaten
Lode Franssens

En een gezonde dosis durf koppelde hij aan een bijzonder talent om samen met zijn vrouw op een bloeiende manier handel te drijven.

Houthalen zou jammer genoeg zijn laatste woonplaats zijn . Daar werd hij letterlijk van zijn bed gelicht. Zijn pleegkind Joanna Verhelst herinnert zich nog steeds het stampen van de laarzen van de Partizanen. Louis zou nooit meer terugkomen.

Zijn vrouw Joanna Philomena trekt op 14 november 1945 terug naar Rotselaar waar ze gaat wonen op de Hertshaag nr. 69 (tekst in het bevolkingsregister niet helemaal duidelijk).

Bijzonder opmerkelijk is dat de registers te Zolder en Houthalen melding maken dat zijn gezin bestaat uit zijn echtgenote, een ongehuwde oom Hendricus Van Hasselaer (Van Vlasselaer), geboren te Werchter op 8 december 1872, en een ongehuwde nicht Joanna Angelina Verhelst, geboren te Rotselaar op 21 september 1938.

Er wordt geen melding gemaakt van de twee kinderen van Joanna Philomena uit het tweede huwelijk.

Wanneer men spreekt over Hendricus Van Hasselaer (Van Vlasselaer) gaat het natuurlijk over de tweede echtgenoot van Lowiekes moeder, Coleta Hemelaars, die in Rotselaar hertrouwde op zaterdag 23 maart 1907. Hij was toen 34 jaar oud, Coleta 32.

De verstrekte informatie is correct, op de naam na, maar wanneer je het hele familieplaatje bekijkt, wordt veel meer duidelijk.

Joanna Angelina Verhelst (Jeanne genoemd), het pleegkindje waarvan sprake op het bidprentje, was bij haar tante terecht gekomen omdat haar vader Ludovicus Franciscus de opvoeding van zijn gezin niet alleen aankon.

Heel begrijpelijk overigens, hij bleef alleen met vier kinderen, twee opgeschoten knapen, naast Joanna en een pasgeboren zoontje. Zijn vrouw overleefde deze laatste bevalling niet, waardoor vader uit noodzaak de baby moest toevertrouwen aan een weeshuis. Joanna mocht intrekken bij haar tante.

Na de oorlog, en de dramatische dood van Louis, was voor tante Joanna Philomena geen toekomst meer weggelegd in Limburg. Ze keerde dus terug naar Rotselaar waar ze introk bij de vader van haar pleegkind. Dit liet hem toe zijn zoontje uit het weeshuis terug naar huis te halen, er was nu immers een vrouw, een moeder, die voor hem kon zorgen.

Joanna Philomena overleed te Rotselaar op zaterdag 6 januari 1951. Ze werd niet ouder dan 57 jaar.

Heer, ik heb mij aan Uw wil onderworpen, stort Uw barmhartigheid over mij uit, opdat ze mijn troost worde

†

BIDT VOOR DE ZIEL VAN ZALIGER
MEVROUW
Joanna Van Haevermaet
weduwe van
Louis ONS

geboren te Antwerpen op 30 Juli 1893 en godvruchtig overleden te Rotselaar-Heikant, op 6 Januari 1951 voorzien van de H. H. Sacramenten der stervenden.

De plechtige lijkdienst gevolgd van de begrafenis zal plaats hebben in de kerk van O.L.V. van Bijstand te Rotselaar-Heikant, MAANDAG 8 Januari te 8,30 u. Vergadering ten sterfhuize, Hertshaag te 8,15 u.

Nog in volle leven werd zij getroffen en gesteld voor het aanschijn van God. Liefste pleegkinderen, onverpoosd heb ik gewerkt voor uw opvoeding en geluk.

Gedenk mijn duurzame lessen van wederzijds hulp-betoon, voor u allen kon ik niet beter doen, dan een echte pleegmoeder te zijn.

God heeft mij tot zich geroepen, wij moeten ons onderwerpen aan zijn schikkingen hoe bedroevend die ook zijn.

Liefste pleegkinderen, zusters, schoonzusters schoonbroeder, vrienden en familieleden, de slag is hard. Gedenk mij in uw gebaden

Zoet Hart van Maria, wees mijn zaligheid.
500 d. afl.

J. Kestens-Van de Zande, koster Rotselaar-Heikant

Wist je dat.....

De vader en moeder van Lowieke, Ludovicus Ons en Maria Coleta Hemeleers, verwant waren met elkaar. (Zie hieronder hun verwantschap)

